

Nedir zaman nedir, bir su mu, bir kuş mu, nedir zaman nedir, iniş mi yokuş mu?

Nedir zaman?

Nedir zaman nedir, bir ip mi, bir kip mi?

Onbeş gün öncenin yazıları duruyor hala defterden buraya yazılacak. Elde yazması güzel ama işte işi, evde iki çocuğu olan babalara uygun değil iki defa yazmak.

Elde yazdıklarının fotoğrafını yapıştır buraya.

Kimse okuyamaz. Ben bile kendi yazımı okuyamıyorum da arada uyduruyorum, yazarken bir defa uydurmaktan çekinmemişim, dizerken mi çekineceğim?

En iyisi, o halde, bu yazdıklarını *havaş havaş* bilgisayara yollamak herhalde.

Evet. Herhalde. Hadi 12835. güne dönelim.

Dönelim.

(Bu yazıyı bilgisayara aktardıktan 20 gün sonra gönderebildiğimi düşününce, gerçekten *meşgulüm* diyebilirim.)

/Sesin çıkmıyor/ dedi.

/Aldılar/ dedim.

/Kaybolduğun yerden mi yazıyorsun/ dedi.

/Evet, kayıp Emir'in izinden yazıyorum/ dedim.

/Ne yazdığını biliyor musun/ dedi.

/Bilmiyorum/ dedim.

/Bilmediğinden nasıl bu kadar emin olabilirsin, hiç düşünmeden/ dedim.

/Bilmiyorum/ dedim.

/Sanki hiçbir şeyden bahsetmek istemiyor gibi bir halin var/ dedi.

/Evet. Belki sadece ikimizden/ dedim.

/İkimiz?/ dedi.

Sustum ve konuştum.

Bunu bir girizgah olarak mı yazmışsın?

Sanırım. Neye girizgah bilmiyorum. Murakabelerin geneline bir girizgah olabilir. Çünkü devamında şöyle bir şey var:

Bugün tek bir kişi olarak mı çıkayım, yoksa iki kişi olarak mı diye düşünüyorum. Belki birbuçuk kişi.

Ne yaptığını soran biri olmadan anlatamıyor musun?

Monologları sevmiyorum. Tek bir ağızdan uzun yazılar yazmak işime gelmiyor.

Onun için yine kendi beyin zarından doğmuş başka bir kişilik mi lazım?

İsmet Özel'in *hakikatin* iki kişi arasında mümkün olduğunu söylediği bir yazısını hatırlıyorum. Hz. Peygamberle, Ebubekir Sıddîk gibi.

Şimdi, her ikisini de sen mi oynamaya çalışıyorsun? Hem peygamber, hem sıddîk, hem falcı, hem el, hem kahin, hem sualci... Beyninin iki lobu arasında gidip gelersen, belki corpus callosum'da ortaya çıkar bir şeyler. *Yolda*.

Hayır. Maksat hakikatten çok soru sormayı öğrenmek. *Murakabe* götürdüğü yer için değil, seyahatin kendisi için önemli. Çünkü bütün murakabelerin sonu *zaten hiçbir şeyin anlamı yok* diye geliyor. Gerçi böyle uzun süre tenis oynayınca tek kişiden ahkam kesmeyi de özlüyor insan. Sanırım biraz daha zorluyor bu beni. Yazması daha zor yazılar. Manasız lafları uzun uzun sıralayamıyorsun.

Zorluyor çünkü önce soru sorup, sonra cevaplamak, önce bir cevap bulup, buna soru uydurmaktan zor. Çoğu yazı *bir şeylerin cevabıymış* gibi yapar ama aslında soru, cevaptan sonra icad olunmuştur. Önce kaşınıtı biçiminde bir yazı hissi doğar, yazı meydana çıktıktan sonra bunun bir sorunun cevabı olması gerektiği açık.

Hiçbir sorunun cevabı olmayan bir yazı yazılabilir mi?

Hiç rastlamadım. İnsanlar umursamadıkları soruların cevabı olabilir belki ama hiç bir sorunun cevabı olmayan yazı.

Bir ok atıp, etrafına hedef tahtası çizmek gibi. Gerçi bazı yazıların oku nereye attığı belli olmuyor. Belki onların ne soru sorduğunu bilemeyiz, cevabı bilemediğimiz için.

Evet, cevabı bilemeyince, soru da bilinmiyor. *Ok nereye saplandı?* Hiçbir yere. O zaman etrafına da hedef halkaları çizmek mümkün değil.

Tek başına yazarken karşında kim oluyor?

Beni anlayacağını umduğum biri. Ancak belli bir kişi değil. Yine kendim oluyorum sanırım. Kendime yazılar.

Bunlar da o hayalin konuşmaya başladığı yazılar o zaman.

Evet, böyle diyebiliriz.

O hayalin suskun hali mi daha güzel?

Sanırım biraz böyle. Karşındaki sustuğunda seni anladığını düşünmek, hüsnüniyetten fazlası sayılabilir. Zaaf. Evet.

Hitabetin karşındaki insanları susturma aracı olduğunu söyleyen biri vardı. Konuşmasını engellemektir. Buna benzer bir şey.

Bir açıdan doğru. Ancak onlara cevap vererek de susturabilirsin ve sızdırmaz tezler üreterek. Bunların yerine hitabetinin güzelliği ve kendi cazibenle konudan uzaklaştırmak daha kolay olabilir tabii.

Pratik sebepler de var cevap verememenin. Bazı soruları sormak kolay ancak cevabı bir ömürden fazlasını istiyor. Bunlara dair sorularda susup bırakmak veya cevapmış gibi duran başka sözler üretmek mi dersin?

Kişiden kişiye değişir. Konuşmanı anlayacaklar olduğu gibi, susmanı da anlayacaklar vardır. Sustuğunda seni anlayacaklar mı?

Bence anlamazlar.

Bence anlarlar.